

индивидуална одговорност сваког њеног члана (министра) или министарска одговорност која може да буде политичка, кривична и материјална. Политичка одговорност значи да министар одговара за стање свог ресора, успешност и целисходност свог рада, а не и његову законитост. Санкција за такву одговорност је политичка (а не правна) и састоји се у изгласавању неповерења министру од стране парламента, што повлачи и његово разрешење са министарске функције. Ова политичка одговорност министара је последица тога што парламент врши надзор над њиховим радом и у том надзору не може да им суди или их тужи суду, већ да их само политички казни, изгласавањем неповерења и разрешењем, уколико оцени да нису успешно обављали своју министарску функцију или управљали својим министарством. Но, ова политичка одговорност министара има и своје правне реперкусије а то значи да парламент располаже и правним средствима да уклони министра чијим радом је незадовољан и то пре свега тако што ће влади да одрекне буџет (не изгласа га), чиме њен опстанак (као и оспореног министра), рад и финансирање чини немогућим. Кривична одговорност министра је његова одговорност за кривично дело које учини приликом вршења своје службене дужности и њу треба разликовати од кривичне одговорности којој подлеже у приватном животу, као и сваки други грађанин.

Ова кривична одговорност министара је различито организована, тако да негде министри одговарају за своје кривице учињене у служби, било пред посебним органом какав је Високи суд правде у Француској или пред уставним судом (у Италији, Немачкој и др.) или пред редовним судом, с тим што им имунитет гарантује одређене привилегије везане за спровођење кривичног поступка, пре свега за њихово притварање и оптуживање. И на крају, министри одговарају и материјално за штету коју проузрокују у вршењу своје функције и њу такође треба разликовати од одговорности за штету коју министар изазове својим приватним радњама, као и сваки обичан грађанин.

д) Влада у уставном систему Републике Србије

У Републици Србији влада делује у систему поделе власти мада се може рећи да и њеним новим Уставом од 2006. год. није остварен чист систем влади у облику парламентарног система већ су задржани елементи мешовитог система. Изузимајући специфичности уставног положаја председника Републике у коме има елемената председничког система, у односу Народне скупштине и Владе може да се каже да је остварен